

Weemoedige free jazz in 'opera' van tenorsaxofonist Yuri Honing

RECENSIE
JAZZ

door **Hans Invernizzi**

DEVENTER - Een uitgelaten stel is het kwartet van tenorsaxofonist Yuri Honing (49) niet. De muziek van de laatste cd *Desire*, die in Deventer integraal voorbij kwam, leent zich ook allesbehalve voor gezellig geswing. Honing noemt de acht titels op het album een 'opera' over verlangen naar de dingen die je niet hebt en die er niet zijn, naar de liefde en de dood. Yuri uit zijn hunkering in lang aangehouden, klaaglijke saxtonen. Met grote ernst, precisie, gevoel voor sfeer en een diepgewortelde feel voor jazz rijgen Yuri, Wolfert Brederode (piano), Gulli Gud-

mundsson (contrabas) en Joost Lijbaart (drums) dromerige, weemoedige en ingetogen meanderende stukken aan composities met een pittiger maar geserreerde groove en uitgesprokenere partijen voor de vier musici. Dat is een goede zaak want een hele avond naar donkere melancholische klanken luisteren is deprimerend. Al sinds hij opkwam in de jaren negentig vermengt de bescheiden Honing stijlen: jazz, pop, klassieke en zelfs oude muziek. Op *Desire* zette hij de compositie *Lasciate Mi Morire* (Laat mij sterven), die een letterlijke verwijzing is naar het madrigaal van Claudio Monteverdi uit 1614. Je kunt ook goed horen dat Honing veel met pianist Misha Mengelberg heeft gewerkt. De free jazz zit stevig ver-

ankerd in de aanpak van de stukken.

Qua techniek behoort het kwartet tot de top van de vaderlandse jazz. Lijbaart is één van de subtielste slagwerkers die Nederland rijk is. Gudmundsson speelt geen noot te veel maar is toch een stuwende bassist. Brederode is een inventieve toetsenist met een fluweelzacht touché. En de bandleider? Die produceert met relatief weinig noten betoverende solo's. Je wordt er misschien een tikje somber van, maar het is aangenaam toeven bij Honing.

Yuri Honing, Acoustic Quartet met Desire
Gezien: Deventer Schouwburg, 20/3
★★★★☆